A. 1841. No. 77.

VRIJDAG, DEN 24sten SEPTEMBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 21 September 1841.

Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal, bevredigd hebbende uit den rapport van *Colonial Surgeon* E. M'LAURIN SMITH, voorkomende in de Guyana Times van Maandag den 23 Augustus ll., dat, zoowel de KINDERPOKKEN, als GELE KOORTS in hevigen graad te *Demerary* heerschte, terwijl dit zelfde ten aanzien van *Berbice*, mondeling wordt gerapporteerd: heeft bij resolutie van heden No. 1123, goedgevonden en verstaan, aan alle Schepen en Vaartuigen van *Britsch Guyana* komende eene strenge *Quarantaine* op te leggen, met bepaling, dat, voor zoo ver een dezer zichten aan Boord der bedoelde Vaartuigen mogte worden ontdekt, dezelve dadelijk weer naar Zee [illegible] worden gezonden; doch zoo niet, zij [illegible] zekere *Quarantaine* op hebben geobserveerd, alhier zullen worden toegelaten, zullende zij inmiddels de rivier niet verder mogen opzeilen dan tot bij de *Jonkersmanskreek*, alwaar zij moeten ankeren benedenswinds van Zijner Majesteits aldaar gestationneerde Brik van Oorlog *SNELHEID*, welk Vaartuig met de Surveillance over de *Quarantaine* is belast.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 22 September 1841.

Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal, heeft in vervolg op Hare resolutie van gisteren, No. 1123 bepaald, dat van de daarbij bevolene *Quarantaine* op de Schepen en Vaartuigen van *Britsch Guyana* aankomende, ontheven zullen zijn de BRITSCHE STOOMBOOTTIJGER, vier vaart op aanzoek in den aanvang van dit jaar van den Heer JAMES MAC QUEEN en op machtiging van het Nederlandsch Gouvernement in deze Colonie is vergund geworden; — zullende deze Vaartuigen alzoo, provisioneel tot voor *Paramaribo* vermogen op te komen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Mengelingen.

Het Pruikenbal.

In Praag bestaat eene herberg, *De blinde Poort* genaamd, in welke eens in het jaar een zoogenoemd pruikenbal gegeven wordt, op hetwelk niemand zonder pruik toegelaten wordt. Ik had met eenen vriend afgepraakt gemaakt, dat ik hem zou komen afhalen, om er heen te gaan, en hij had op zich genomen, voor de noodige pruiken te zorgen. Toen ik bij hem kwam, en in zijne kamer trad, was hij met bezig met zich klaar te maken; ik zag vreemd op over zijne kleedadie. Hij had eene verschoten zomerbroek, een gestreept hemd, zoo als door ruitige kleermakers en kappers gedragen wordt, en een kalen, afgesleten rok aan.

»Voor u ligt ook een pak klaar," riep hij mij toe; »wij mogen vooral niet geene goede rokken naar het bal gaan, want het is vast dat wij er eene portie bier over krijgen, of dat er eenige druppels haarvet op vallen; ook zou het gemakkelijk kunnen gebeuren, dat wij de trappen afgeworpen wierden, wanneer men het in den neus kreeg, dat wij tot den fatsoenlijken stand behoorden."

Ik volgde dus zijn voorbeeld.

Kleêren maken den man — hij zag er etherisch, langbeenig en graciens uit; men zou in twijfel hebben kunnen komen, of hij een pers- of kiuilijzer in zijn wapen voerde. Wat mij betreft, ik zag er volgens vergeke ring van mijnen vriend volmaakt als een bierbrouwer of slagter uit, en ik mocht mij ook volstrekt als een zoodanige voorstellen, om bij de dames fortuin te maken. Nu zetten wij de pruiken op, die zeer kunstmatig van geplozeid vlas gemaakt waren, trokken oude handschoenen aan, en deden ieder eenen flinschen roodeu neus voor. Het sloeg buiten zeven ure, en wij hadden onzen tijd hoog noodig, om nog voor de polonaise van pas te komen. Wij lieten ons met eene haurkoets naar *De blinde Poort* brengen, en na verloop van een kwartier hielden wij voor de deur stil, waar twee pikpotten helder stonden te branden. De knecht van het huis opende het portier, en zijn geoefende blik deed hem terstond de vermonde roofbijen herkennen. Mijn vriend drukte hem een stuk zilvergeld in de hand, en wij bleven een poosje beneden staan, om de zuidlucht, die door de komst van een rijtuig opgewekt was, van ons af te leiden. Zonder vrouwen in eene koets te komen aanrijden, zou ons dadelijk verdacht gemaakt hebben. Eindelijk stegen wij de trap op, die door guirlandes van papier, dennentakken en blikken schilden met sneeuwvlokken versierd was, en nadat wij onze entree betaald hadden, traden wij de zaal in. Het was reeds vrij vol, en het eerste gezigt was inderdaad allerheddigst. De mansperssonen hadden uiten pruiken op, bruine, blonde, witte en van allerlei soort; van de allerge pruik af, die meestal uit wit bokkenhaar gemaakt was, tot aan den kalkoentoe, die uit een lap ruwhin bestond, waarop eenige varkensborstels vastgeknoopt waren. Onder andere zag men er verscheidene grijskoppen van slakkehuisjes, die gedurig klapperden, benevens eenige, welke uit pijpenbeslag, paardebellen en dergelijke zamengesteld waren. Een was er, die drie halsbanden van honden met ijzeren punten aan elkander genaaid en opgezet had, zoodat het leek, alsof hij een stekelvarken op zijn hoofd had. Ook was er eene keur van staarten, en onder dezelve vele, die Frederik den Grooten van Pruisen in verrukking zouden gebragt hebben, en met tinten van allerlei kleur bewonden waren. Kindelijk zag men hier eene verzameling van neuten, zoo als men die zelfs te vergeefs op de schrijftafel van een Oostenrijksch beambte zoeken zoude.

Wij mengden ons onder het gezelschap; het was het pittigste dat men zich voorstellen kan, niets van die gemaaktheid, welke men op een bal van dienstboden vindt, of die zoo vervelend is in eene soirée van nasisters; er heerschte eene ruwblokkige natuurlijkheid, die nog al goed te verdragen was. Wij kozen ieder eene danseres uit. Mij viel eene keukenmeid ten deel, wier handen sterk naar peterselie en mierikwortel roken, en die op zijn meest twee vingers breed kleiner was, dan ik. De polonaise verschafte mij een uitgelezen plezier; ik sprak het boheemsch-duitsch dialect vrij vlug, en onderhield mij met mijne dame over het boheemsche toneel, dat vlijtig door haar bezocht werd; mijn vriend, die achter mij aankwam, had eene kleine aardige deugd uit de Waterstraat aan den arm, die zijn incognito al spoedig doorzien had, en sich veel moeite gaf om hem te knijpen. De polonaise, welke door eenen kleinen snijder van de paardemarkt gedirigeerd werd, loste sich in eene wilde wals op. — In Praag danst men ongelooflijk snel, en ik maakte mij met het kolossale ligchaam van mijne danseres spoedig ruimte baan, zij was gelijk aan eenen romeinschen ram of muurbreker; overal, waar zij tegen aan bonsde, daar sloeg mij door heen.

De zaal werd hoe langer hoe voller; hier en daar sloegen reeds verlachte figuren in de selve rond, die hun incognito niet zoo goed wisten te bewaren, als wij. — Mijn vriend maakte mij opmerkzaam op een jongman met een jas aan, wiens hoofd á la *Titus* gekoid was, en die eenen waren beau-monde [illegible] »Let op," zeide hij, »binnen een half uur wordt die de deur uitgeworpen, want hij gedt sich veel te veel air."

Wij dansten nog een woedenden galop, en lieten ons onze laatste punch geven. De grietje nam dezelve zeer dankbaar aan, doch de keukenmeid begoste te moeren, en toen toen hevig uit over de slechtheid van den drank. Zij schonk hierop uit zijne kruik een nat in, en at er een groot stuk gekookte metworst bij; de grietje vergenoegde sich met een soesje en oblietje.

Terwijl wij nog zaten te praten, kwam er een tentje met [illegible] ogen naar mij toe; hij reed van verre naar pik, en de [illegible] glimmend gepoetste schoenen liet [illegible] aanzien van zijnen stand, niet in het [illegible] Hij zag eerst mij en daarna mijne dame, de keukenmeid, met eenen gramstorn blik aan, en wenkte haar, om bij hem te komen. Zij had den moed niet, en schudde door koelzinnig met het hoofd; de schoenmaker trok af, en wij verloren hem spoedig onder de menigte uit het oog. Reeds sedert vier weken had hij daar de gunst van mijne beide gedongen, hij groette haar altijd minzaam, als zij naar de markt ging, en had haar zelfs aangeboden, haar een paar roode schoenen te maken; zij had ook niets tegen hem, dan dat hij haar te klein was; mij

maakte zij daarentegen het compliment, dat wij zeer goed met elkander overkwamen. De Koning van Frankrijk kan onmogelijk meer in verlegenheid zijn over het behouden van Algiers, nadat het buiten zijne schuld veroverd werd, dan ik over de verovering van de keukenmeid, die geenszins afkeerig scheen, mij te behouden.

Mijn vriend was met zijne dame in de zaal gegaan, waar juist weder eene dans gespeeld werd; en nu verzocht de keukenmeid mij, dat ik mijnen neus zoude afnemen. Ik draalde een oogenblik, dewijl ik voor mijn incognito vreesde; doch zij stak hare peterselie-vingers naar mijn gezigt uit, en rukte mijnen neus af — ik moest hevig niezen. Nauwelijks had zij mij echter aangezien, of zij stond verschrikt, en met troetelheid en, terwijl mij het schompere woordje ontviel, dat [illegible] zij heel wel hende, naardien ik alle dagen de deur van den bakker voorbij ging, waarden zij des morgens broodjes haalde, en eer ik nog een woord tot verontschuldiging kon inbrengen, stapte zij mij voorbij in de taal. Ik zette mijn neus weder op — maar, zij genige aanmerkingen, het zij op de gewas reeds aan den dans met een stevigen grondheid of de hoegrootheid der daarbij smid. Ik zocht mijnen vriend op, en deelde voorkomende schuldvorderingen, het zij op hem mijn wedervaren mede; hij begreep met de rangschikking der Crediteuren, of mij, dat het hoog tijd was, ons uit de voeten te maken, en inderdaad wipten wij ook, voor dat nog de dans ten einde was, de deur uit, en gingen over het belendende bolwerk naar huis.

Matigheids-Genootschappen.

De Katholijke Priester Mathew houdt zich thans in Dublin op, waar hij dagelijks nieuwe aanhangers voor het door hem opgerigte Matigheids-genootschap vindt, zoodat het reeds over de 150,000 personen in deze stad alleen bewogen heeft, om sich van alle geestrijke dranken te onthouden. De herbergen zijn verlaten, en verscheidene kasteleins zijn uit wanhoop leden van het Matigheids-genootschap geworden, zoodat zij toch ergens anderen dranken dat meer niet meer betalen kunnen. Ook bij de Studenten schijnen de genootschappen van Mathew ingang te vinden. De eed, welke de Universiteit hem gaf, legden negen Studenten de gelofte af. Mathew gaf zijne levendige vreugde over deze omhelzing van zijne zaak te kennen, en zeide dat zij nooit reden zouden hebben, om berouw te gevoelen over den stap, dien zij gedaan hadden, en dat hij sich door denzelven voor al zijne zorgen en moeite beloond achtte, dan hij meer als te wel beseffe, hoe bevorderlijk het voorbeeld van aanzienlijke, beschaafde en wel onderwezene jonge lieden aan zijne bedoelingen moest zijn.

Wij wilden wel eens weten, wat Pater Mathew bij een bezoek aan onze Universiteiten van uitrigten.

Sedert de invoering der Matigheids-genootschappen, heeft de invoer in Ierland jaarlijks 500,000 pond sterling minder opgebragt.

Een schoon Gezegde.

De tegenwoordige Koning van Pruisen, zou, gelijk vele Duitsche bladen berigten, zijnen vriend en leermeester, den heer Alexander von Humboldt, gevraagd hebben, hoe zijn volk jegens hem gezind was. Humboldt zeide, dat het volk hem zeer beminde, maar dat het vreesde, dat de Koning den adel te veel zou bevoordeelen. Daarop hernam Zijne Majesteit: wees gerust, de Kroonprins zal in de eerste adelijke des lands, en [illegible] hoor hij als Koning den adel te veel bevoordeelen, dan zal hij bij de eerste gelegenheid [illegible] burger.

Een Russchige Lindeboom.

In de nabijheid van het dorp Ivery, gouvernement van Selina, staat een russchige lindeboom. De stam is tot aan de takken toe 10 voet hoog en heeft eene omtrek van 32 voet. De geheele hoogte bedraagt 100 voet, en de kring, die de takken vormen, 240 voet. De boom is hol.

Scheepstijdingen.

Uitgeklaard.

Den [illegible] Sara Ann, Kapt. [illegible], voor Gloucester; lading: [illegible]

Advertentiën.

Ter [illegible] der Boedels-beschrijvingen is dienende, dat de Boedels-beschrijvingen, als mede de rekening en verantwoording, benevens de daarop geformeerde balance van de [illegible] Boedels van COMPERT, HENRY JACQUES [illegible] en BEBE van BERRENGER, gedurende drie weken ter Secretarij van het Commissariaat voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* ter visie liggen, met intimatie om wanneer de Crediteuren op de rekening en verantwoording mogten hebben, daarvan binnen den tijd van drie weken na den dag, waarop de bevoegdheid om van deze stukken visie te nemen, is geëxpireerd, bij eenig behoorlijk schriftuur aan Commissarissen te doen blijken.

Paramaribo, den 22 September 1841.

De Secretaris ad interim,
F. C. COBLIJN.

(36207) Op DINGSDAG den 28sten dezer, des nademiddags ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS en WEESMEESTEREN, in het lokaal van het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek deze verkoopen:

De *GOEDEREN* van de Heeren ISAAK LETSCH en PHILIP EZECHIEL SIMONS; bestaande in: *MEUBELEN, LIJFKLEEDEREN*, enz., en den Slaaf *Martus*; toebehoorende den laatstgemelden Boedel.

De Slavin *Doortje* met hare Kinderen *Copa, Adam, Albert* en *Jan*; aankomende de Erven HANNA MARCUS SAMSON Wed. SALOMON DE VRIES.

Een het *HUIS* en *ERF*, aan de *Heogstraat*, Nieuwe Wijk La. E. No. 307 en Oude Wijk La. D. No. 708; aankomende den Boedel THERESIA HENDRICA STOLVERT; waarvan de bewijzen van eigendom en hoe conditie aan het Departement voormeld, ter visie liggen.

Paramaribo, den 24 September 1841.

M. N. ARLAUD,
2da Commies.

Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Dingsdag den 28sten dezer, des nademiddags ten 4 ure, aan het Departement opgemeld, door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek deze verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: WILLEM ALBERTUS ERNEY; JACOBUS DOMINICUS [illegible]; JOHANNES J. SCHEPEN; JACOB NICOLAAS DE VRIES GERHARDT; [illegible] SCHILT; COENRAAD VEIMAN; MARIA MAGDALENA van HERMENUS van DUTT [illegible]; CORNELIS DE FISSER en VENUS van [illegible]

In verzuim de Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgedeeld.

Paramaribo, den 24 September 1841.

M. N. ARLAUD,
2da Commies.

Te Huur:

Een wel geschikt *WOONHUIS* en *ACHTERGEBOUWEN*, aan de *Heerenstraat*, La. B. No. 84; — te bevragen aan het *Weesdepartement*. (36205)

Paramaribo, den 22 September 1841.

Namens fungerende Weesmeesteren,
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

De KERKENRAAD der *Evangelische Lutherse Gemeente*, presenteert aan de minst inschrijvende aan te besteden:

Het afbikken en weder oppleisteren met Kalk der muren van het KERK-GEBOUW, mitsgaders hetzelve in- en uitwendig te Schilderen, en voor zoo verre vereischt wordt, inwendig te Witten, met bijlevering der benoodigde *Materialen*.

OF

Het afbikken der Kalk van de muren, het opschilderen derzelve en met voegen af te zetten en de verdere werkzaamheden te verrigten als hierboven vermeld, mede met bijlevering der benoodigde *Materialen*.

Gegadigden worden verzocht hun verzegeld inschrijvings-biljet, waarin de som in *schriftletters* zal moeten zijn ingevuld, te bezorgen ten huize van den ondergeteekende, alwaar nadere informatie te bekomen zijn, uiterlijk tot den 25sten dezer maand.

De Ouderling en Herkmeester der voormelde Gemeente,

(37034) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, bekend onder N. W. La. E. No. 233 en O. W. La. D. No. 457; aankomende de Minderjarige Kinderen van wijlen J. J. MAAS en CORNELIA SNEL, thans Huisvrouw van J. H. C. WOLFF.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Nederlandsch Kofschip Amsterdam, Kapt. L. Wildschut. — Adres bij Gebroeders Reijss.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Anna Maria, Kapt. D. Steenveld. — Adres bij Leijsner en Scheer. — Sluit 28 dezer.

Het Nederlandsch Kofschip de Hoop-staat, Kapt. C. E. Hoekstra. — Adres bij Van West en de Hart. — Sluit 10 October.

Het Nederlandsch Kofschip Adolph Frederik, Kapt. G. Zwaanberg. — Adres bij Gellée.

Het Nederlandsch Kofschip Remke, Kapt. G. R. Glim. — Adres bij Leijsner en Scheer.

Ter Drukkerij van Fuchs & Campe.